

QUADRE PRIMER:
(Bosc tenebrós I)

(LLUQUET i Rovelló. Després Satanàs, els set dimonis dels pecats capitals, i altres dimonis com LLucifer. LLUQUET i ROVELLÓ s'han perdut en el bosc.)

ROVELLÓ- Ai, quina por que tinc! Jo vull tornar a casa!

LLUQUET- No siguis tan rondinaire, home. Bé prou que el trobarem el camí, si Déu ho vol.

ROVELLÓ- Jo tinc por. *(Mirant amb esglai cap al fons.)* Ai, veus? El llop, el llop!

LLUQUET- On el veus el llop?

ROVELLÓ- Allà al fons. Veus allò que es belluga?

LLUQUET- No veig res que es bellugui, com no siguis tu mateix que estàs tremolant com una fulla.

ROVELLÓ- Vols dir que allò no és un llop?

LLUQUET- No, home, no. Potser una sargantana.

ROVELLÓ- Sí, fes-hi broma. Joestic que d'aquí no en sortirem mai més.

LLUQUET- No siguis babau, home! Al primer pagès que passi, li demanarem el camí i llestos.

ROVELLÓ- Sí, sí, pots ben riure. I, no sents quina pudor de sofre?

LLUQUET- Això mateix estava pensant.

(Surt SATANÀS. Va tapat amb un mantell que li cobreix el vestit vermell.)

ROVELLÓ- Ai, ai, un fantasma!

LLUQUET- No, home; si és un senyor. Calla, que li demanarem si ens vol guiar.

SATANÀS- Qui és que destorba la quietud del meu bosc?

LLUQUET- *(A part)* Ah, vaja; és l'amo del

tros... *(Alt)* És aquest, *(per en ROVELLÓ)* que està més esverat que un dimoni.

SATANÀS- Qui sou i on aneu?

LLUQUET- *(Rumiant-se la resposta.)* Ja veurà...

SATANÀS- Respon de pressa.

ROVELLÓ- Tinc por.

LLUQUET- Ui, quin geni! No s'enfadi, home, per tan poca cosa.

SATANÀS- La ràbia se m'emporta! Respon d'una vegada. Qui sou?

LLUQUET- Som els vaillets d'Ordis.

SATANÀS- On és això?

LLUQUET- *(Amb molta naturalitat)* Miri, no es pot pas equivocar. Sap a l'ermita de St. Nicolau? Doncs, giri a mà dreta i tiri amunt; després travessa la riera de l'Alguema, segueix endavant i...

SATANÀS- Miserable! És que et burles de mi?

ROVELLÓ- No el facis enfadar, Lluquet.

LLUQUET- Burlar-me de vós? Déu me'n guard ...

SATANÀS- Maledicció! Guarda't de pronunciar aquest nom en la meva presència!

LLUQUET- *(Recalcant el mot "Déu")* Perquè he dit Deu me'n guard?

SATANÀS- *(Avançant amenaçador)* Calla!

(LLUQUET i ROVELLÓ reculen. En ROVELLÓ sempre agafat darrera en LLUQUET i mirant de tant en tant el dimoni des de darrera d'ell. Aquest joc es repetirà cada cop que avanci el dimoni.)

SATANÀS- Ja prou mofes! Digues: on aneu?

LLUQUET- Anàvem a Natzaret de Judea per a veure els pastors i llogar-nos de rabadans.

SATANÀS- I amb quina intenció ho feu, tot això?

ROVELLÓ- No el facis enfadar, eh!

LLUQUET- Amb la intenció de veure la meravella més gran que mai hi hagi hagut a la terra.

SATANÀS- També sabeu això, vosaltres? *(A part)* La nostra desgràcia és segura!

ROVELLÓ- *(A part)* Veus! Ja l'has fet enfadar!

LLUQUET- *(A part)* No l'entenc aquest home. Per mi ha begut un xiquet massa.

SATANÀS- *(Sense fer cas d'ells i amb grans gesticulacions)* Maledicció! ¿Serà veritat que el Cel encara vol avergonyir-nos més?

ROVELLÓ- Què fa ara?

LLUQUET- Em sembla que compta les mosques que passen.

SATANÀS- I en LLucifer encara no ha tornat! La ràbia se m'emporta, però si les notícies que em durà confirmen tot això, tots coneixeran la fúria de la meva venjança.

ROVELLÓ- No sents més fortor de sofre?

LLUQUET- Deu gastar cerilles barates.

(LLUCIFER entra en escena.)

ROVELLÓ- Ai, quina por!

LLUQUET- Aquest per la cara sembla una llagosta.

ROVELLÓ- Ara sí que hem begut oli. Espera't; vejam què li diu.

LLUCIFER- Salut, rei de l'Infern.

SATANÀS- Dignes: que hi ha? Què es diu pel món?

LLUCIFER- No sé pas com començar;estic que tot em tremola,
pensar que una dona sola
ens pugui així humiliar.
Ja veuràs com el Messies
a venir no trigarà.

Ja la donzella s'ha triat,
que és tan santa i tan bella
que mai una altra donzella
amb ella s'haurà igualat.

SATANÀS- Tot l'Infern s'enrabia
en un instant com aquest.
Com es diu ella?

LLUCIFER- Maria.

SATANÀS- I d'on és?

LLUCIFER- De Natzaret.

SATANÀS- Tot això m'exalta
per proclamar a mort la guerra!

LLUCIFER- De tu, menys no esperava
que tot bull a la terra.
Vencerem. Però, que veig?
Qui són aquests dos minyons?

ROVELLÓ- Ai, ara sí que estem bons!

LLUQUET- Ui, Rovelló, quin mareig!

SATANÀS- Mal viatge! I tens raó!
Ja me n'havia oblidat.

LLUCIFER- I tot ho hauran escoltat.

ROVELLÓ- Ai, LLuquet!

LLUQUET- Ai Rovelló!
SATANÀS- Vosaltres heu de pagar
la ràbia que tinc al cos.

LLUCIFER- Au, atanseu-vos tots dos.

LLUQUET- No es molesti... pot parlar.

SATANÀS- Acosteu-vos tot seguit
si no voleu que us aixafi
i us rebenti i us esclafi
com si fóssiu un mosquit.

ROVELLÓ- Ai, jo em moriré de por.

LLUQUET- Fes com jo; fes el valent.
(Atansant-se resolt a SATANÀS.)
Que em crida a mi?

LLUCIFER- L'insolent!

LLUQUET- Deia alguna cosa? Ja mai l'hemisferi
contempli el misteri
de l'infant de Maria nascut al portal.

ROVELLÓ- Ai, jo!

SATANÀS- Vostre càstig serà etern,
ja que mentre anàvem parlant
us heu estat escoltant
els propòsits de l'Infern. Anem a la guerra
omplim-ne la terra
portant a la gropa el geni del mal.
Llencem foc i flames
no ens faltarà ganes
de vèncer el Cel, aquest odiat rival.

LLUQUET- Dispensi, això no és veritat.

ROVELLÓ- Ai, Lluquet, jo ja em veig mort.
SATANÀS- Com s'entén?
LLUQUET- És que sóc sord,
i, es clar, de res m'he "enterat".

SATANÀS- Així, doncs, de la parella
(Per ROVELLÓ)
aquest sofrirà el turment.

LLUBUET- No, senyor; tampoc no hi sent,
que té un cuc a cada orella.

SATANÀS- Prou ja de parlar!

LLUQUET- Vull dir...

SATANÀS- Dic que callis de seguida!

LLUQUET- Veu, no el sento, i tant com crida.

SATANÀS- Sóc jo que no et vull sentir.
(A LLUCIFER)
LLucifer, fes emplenar
d'oli bullent la caldera.

ROVELLÓ- Ai, quina fi ens reserva!
Fregits com el bacallà.

(LLUCIFER surt un moment de l'escena i torna a entrar poc després)

SATANÀS- Que comenci, doncs, la guerra
contra el poder etern.
Veniu, fúries de l'Infern!
I que s'esquerdi la Terra!

(Es produeix un terratrèmol. Tot seguit apareixen una munió de diables, amb un gran perol i llenya, que entonen una cançó i comencen un ball adients al cas.)

Anem a la guerra
s'encengui la terra
posem-hi guspies de foc infernal.

(Un cop finida l'actuació, SATANÀS torna a prendre la paraula.)

SATANÀS- (Als dimonis.)
Esta bé, molt complagut
he escoltat la cançó
i he conegut pel to
el vostre geni astut.
Del cel, les ordres fatals
aviat hem de capgirar...
Ara poden ja parlar
els Set Pecats Capitals.

(Es destaquen, sobre l'escenari, els Set Pecats Capitals.)

SUPÈRBIA- Aquí som, oh Satanàs!
I em penso que no cal dir
que estem disposats a obeir
tot allò que ens manaràs.
Jo sóc el superbiós
que a l'home poso l'escull
de la supèrbia i l'orgull,
que li perd ànima i cos.

IRA- Jo sóc la Ira. El meu poder
sobre l'home no té igual;
la ira l'arma del punyal,
i a matar hi troba plaer.

GOLOSIA- Jo sóc el diable golut;
i amb la meva temptació
no es poden comptar, oh, no,
els homes que jo he perdut.

ENVEJA- Jo amb l'enveja faig tornar
l'home vil i menyspreable;
el ric torno miserable
i el bo, faig bo per cremar.

LUXÚRIA- Jo encenc en la carn mortal
els desitjos a pilons,
i desvetillo les passions
i sóc el qui fa més mal.

PERESA- Sense ser aparatós,
ni mostrar molta feresa,
jo vaig filtrant la peresa,
que et torna mandrós.

AVARÍCIA- Jo fent lluir amb malícia
sols una moneda d'or,
de l'home faig néixer al cor
el turment de l'avarícia.

SATANÀS- Vostres armes poderoses
triomfaran, n'estic segur,
que fins ara mai ningú
hi ha posat gaires noses.
I si és cert, com van dient
pel món durant aquests dies,
que aquest esperat Messies
salvarà tota la gent,
no he de fer més que entaular
la batalla, ben de seguida,
que amb aquesta tropa decidida
estic segur de al Cel guanyar.
I vosaltres, fogainers
sigueu actius i feiners.
El foc heu de revifar
d'aquesta grossa caldera
i encendre bé la llenya
per poder el món incendiar.

DIMONIS- Vostres ordres complirem!

ROVELLÓ- Ai, jo estic ja mig rostit!

LLUQUET- Amb oli bullent, fregit,
quina fila que farem!

(LLUCIFER i altres dimonis enxampen en LLUQUET i en ROVELLÓ per dur-los a la caldera. En aquest instant apareix Sant MIQUEL i tots fugen esverats, menys SATANÀS, a terra i cap cot, i en LLUQUET i en ROVELLÓ, que resten embadalits davant l'Àngel.)

MIQUEL- Atura't, rei de maldat!

LLUQUET- Noi, quin àngel tan bonic!

SATANÀS- Oh, ràbia! Veure'm petit
aquí davant la bondat.

MIQUEL- Les teves arts infernals,
les podràs posar en joc,
però no arribarà el teu foc

a socarrimar el Nadal.
De Déu Pare prové el gust
que es vagi atansant el dia
en què, en un món més just,
hi vingui el seu Fill Jesús
que ha de néixer de Maria.

SATANÀS- Que m'hagi d'aguantar això,
humiliat d'aquesta manera!

(Se'n va Sant MIQUEL seguit dels rabadans. Abans, però, en LLUQUET parla a SATANÀS...)

LLUQUET- Amb l'oli de la caldera,
hi podeu fregir pebrots.
(Acaba de sortir d'escena.)

(Mutació)

QUADRE SEGON: (Bosc tenebrós II)

(LLUQUET i ROVELLÓ; després JEREMIE5. Més tard apareixeran Sant JOSEP i MARIA acompanyats dels demás pastors, que duren branques de llorer. Cap a la fi d'aquest quadre, també entrarà en escena SATANÀS.)

ROVELLÓ- Ai, quina por que he passat! Jo
encara no sé ben bé si sóc viu o mort.

LLUQUET- No? Ja t'ho diré. *(El pessiga)*

ROVELLÓ- Ui, ui, ui! Quin pessic!

LLUQUET- Te n'has sentit? Doncs, això vol dir
que ets viu.

ROVELLÓ- Vaja, no em facis mal. Ja ens hi
ha anat de ben prim, ja.

LLUQUET- Sort n'hem tingut, d'aquell bon
àngel.

ROVELLÓ- Tota la vida que li n'estarà agraït.
El que m'ha quedat és una gana! *(De sobte, esverat i amb grans crits.)* Ai, que
veig! Ai, ara sí que ho és!

LLUQUET - Que és el que veus?
ROVELLÓ Ai, Lluquet, amaga'm!

LLUQUET- Però, què veus?

ROVELLÓ- Sí que ho es, sí. El llop, el llop, mes pelut i gros que un bisont! Jo me'n, vaig!

LLUQUET- Espera't, home, que veurem el què és.

(LLUQUET agafa pel braç a en ROVELLÓ, i ambdós s'acosten cap on sembla que s'apropa un terrible llop.)

ROVELLÓ- Me'n vaig, me'n vaig. Jo no hi vull morir mastegat. *(Fum estrebada volent fugir, però no ho aconseguix.)*

LLUQUET- Vine, home!

ROVELLÓ- Ai que se'ns tira al damunt! No ho vull veure! *(Es tapa els ulls com pot.)*

LLUQUET- Mira't el teu llop, Rovelló.

(Entra en JEREMIES, vestit amb una samarra molt peluda, que és un home quec.)

ROVELLÓ- Macatxo la samarra peluda, quina mala estona que m'ha fet passar.

LLUQUET- *(A JEREMIES)* Déu vos guard.

JEREMIES- De, de... Deu vo, vo, vos...

LLUQUET- *(Mirant-se'l molt sorprès.)* Calla. Com ho heu fet anar això?

JEREMIES- E... e,,, e... en què us pu, pu, puc, se...servir?

LLUQUET- Volíem saber si anem bé per anar a Natzaret.

JEREMIES- Na... Na... Natzaret?

LLUQUET- Sí.

JEREMIES- Que, que po.. potser sabeu to, to, tot això de, de, de la gran no, nova de...

LLUQUET- No us esforceu més, bon home. Per cert, com us dieu?

JEREMIES- Je... Jeremies.

LLUQUET- Nosaltres Rovelló i Lluquet, per servir-lo. Per cert, no queda pas a la vora Natzaret?

JEREMIES- Ja, ja es... es, estem a prop de Na, Na, Natzaret i, i...

(En aquest moment se senten veus de la banda contrària a la que ha entrat en JEREMIES. Es giren. Entren en escena tot de pastors.)

ANAM- Feliç el qui sigui escollit!

JOANOI- Diuen que Maria es la noia més bonica de tota la Galilea. Guaita! Aquests també hi deuen anar!

ANAM- Sí, perquè bé hi ha en Jeremies.

JEPÓ- *(Dirigint-se a en Rovelló i en LLUQUET, mentre els altres saluden en Jeremies)* Bon dia tingueu. Camí del Temple, fa?

LLUQUET- A què fer al Temple?

JOANOI- *(Avançant)* Com? No sabeu la nova? Avui s'ha de casar la filla de Joaquim i d'Anna, Maria.

ANAM- I per donar-li marit, el sacerdot reuneix tots els fadrins de la comarca per veure aviam quin és l'escollit per Déu.

JEPÓ- Tots aquests fadrins, però, són nois de la nissaga de David. D'entre ells, es triarà l'espòs de Maria.

LLUQUET- Anem-hi, Rovelló?

ROVELLÓ- Som-hi!

JOANOI- Apa, doncs! No se'ns fes tard!

(Surten de l'escenari, entonant alguna cançó que faci al cas si es vol).

(Mutació)

QUADRE TERCER:
(Bosc tenebrós III)

(Hi ha els pastors, que encara celebren l'esposori, i en Jeremies duu un sarró on porta un entrepà de pernil)

JEPÓ- Tots n'hem d'estar ben contents. Una bona noia com Maria no podia trobar altre noi que Josep.

JOANOI- A Natzaret, la gent en parla bé de Josep, el fuster.

ANAM- Ha estat tota una festa.

JEREMIES- To..., to..., tothom hi era.

(Entra Getsé, capcot, acompanyat de la seva filla Isabeló).

GETSÉ- Tothom hi era, tothom menys aquest malaurat de mi!

LLUQUET- *(Mirant-se la ISABELÓ i a en ROVELLÓ)* Goita, Rovelló, quina noia més bonica! Si és una confitura!

ROVELLÓ- Tinc gana!

ANAM- I doncs, Getsé?

GETSÉ- Tot ha acabat per a mi... Però anem, Isabeló, filla meva, que no vull pas entristir-los amb les meves penes.

MARTA- Al contrari, home, digue'ns que és el que et passa.

ANAM- És clar que sí, Getsé.

GETSÉ- Si us ho diguéis, us apartarieu de mi com d'un leprós o un empestat.

JEPÓ- A vegades un es capfica i agafa manies...

GETSÉ- No són pas manies, no. Massa cert és. Oh! Si ho arribéssiu a saber...

JOANOI- Doncs per què no ho contes?

MARTA- Sovint va bé d'explicar les coses.

GETSÉ- Escolteu, doncs. *(Mirant esverat per totes bandes. Amb veu misteriosa)*. Veniu. *(Tots s'hi acosten fent rotllo)* Us en recordeu de l'any passat, a les primeres nevades, que va aparèixer el llop a les nostres muntanyes?

JEPÓ- Massa que me'n recordo.

JOANOI- Va ser curiós, però. Tan aviat va venir com ja no se'n va cantar mai més ni gall ni gallina.

ANAM- Sí, es va ben esfumar.

GETSÉ- Jo sé el que va passar. *(Tothom obre una boca de pam i para les orelles)*.

En arribar el capvespre quan tancava el ramat, em faltava una ovella: avui, demà i el passat.

Em veia a la ruïna, sabeu?, desesperat.

Aquell llop se'm polia el meu pobre bestiar.

I dir-vos no sabia d'on, sortí el pensament, que cap allà al migdia comptant xais, els meus béns, un de menys hi havia.

I jo, boig i dement, vaig dir, dut per la ira:

"L'ànima donaré per la pell d'aquest llop al qui, ara mateix, aquí, el porti mort".

No acabava de dir-ho que es fa una explosió:

Buuuum!!!... Miro, tot tremolant de por,

i una ombra en forma d'home em diu, donant-me el llop:

"De la bèstia que et roba pren-ne la pell, pastor.

Però l'ànima em pertoca, ja que l'he matat jo.

Aviat vindré a buscar-te, just d'avui en un any,

en aquests pasturatges a l'hora i puntual".

Llavors va evaporar-se aquella ombra infernal... *(Silenci)*

Aquesta és la desgràcia, aquest és el meu mal.

(Durant el relat, hi haurà hagut els lògics moviments d'espectació i d'horror. ISABELÓ plora.)

JEPÓ- Pobre Getsé!

GETSÉ- Des de llavors ja no he sabut més que era el repòs... *(Sanglota)* Oh, trista sort la meva!

ISABELÓ- Pare! No ploris així!

LLUQUET- Escolteu, Getsé. Quin dia cau el terme?

GETSÉ- Era el desembre. El dia vint-i-quatre arran de migdia.

LLUQUET- Mireu, doncs, de tenir esperança, Getsé. Bon home com sou i amb una filla tan rebonica, no pot pas ser que acabeu a la caldera.

GETSÉ- Ho dius per animar-me.

JEPÓ- Amb en Lluquet, hi pots ben creure, Getsé. Jo l'he llogat de rabadà en veure'l tan eixerit.

LLUQUET- Em fareu tornar vermell, Jepó. *(A GETSÉ)* Però tingueu confiança, que si el dimoni que us va ensarronar és el que em penso, tinc ganes de fer-li pagar la por que em va fer passar amb aquest *(per en ROVELLÓ)* un dia que ens vam perdre pel bosc i ens volia fregir de viu en viu.

GETSÉ- Jo t'ho agraeixo, rabadà, encara que sàpiga que no hi ha remei per a mi.

ISABELÓ- Qui sap, pare... Deixeu-lo fer i no perdeu l'esperança.

JOANOI- Bé, la tarda avança hi haurem d'anar per marxar.

ANAM- Tens raó. Se'ns faria tard.

JEPÓ- Anem, doncs. *(S'aixeca junt amb els demés pastors)*. Lluquet, Rovelló; em farieu favor de quedar-vos per aquí per recollir el ramat que tenim escampat quan es faci vespre.

LLUQUET- D'acord, Jepó.

ROVELLÓ- *(Per a en LLUQUET, a part)* Lluquet, que ens quedarem sense berenar!

LLUQUET- Farem migdiada, home!

ANAM- Apa, doncs, a reveure.

LLUQUET- Adéu! Nosaltres aprofitarem per fer un son.

(Mentre s'estiren, els altres van marxant mica en mica)

JEREMIES- Co..., com he de to..., tornar aquí ma..., mateix més tard, ja, ja hi de..., de..., dei xare el meu sa..., sarró amb el me..., meu berenar.

(JEREMIE5 penja el sarró en alguna branca. Acaben de sortir i, poc després, mentre els des rabadans dormen, surt SATANÀS)

SATANÀS- A l'últim ha arribat l'hora
en què sense fer remor
els podré corrompre l'ànima
amb les meves temptacions.
Aquest que sempre tan crida
(Per en LLUQUET)
fent acudir al seu socors
l'àngel del bé avorrible,
ara veurà qui sóc jo;
ja que vull que gota a gota
se li filtri a dins del cor
l'esperit del mal que et torna
més dolent que un escurçó.

(SATANÀS fa un gest amb la mà per tal que entrin els SET DIMONIS dels Pecats Capitals, cosa que fan tot seguit. Evolucionen silenciosament per l'escena fins que queden col·locats a l'entorn dels dos rabadans.)

SATANÀS- Vostra ajuda necessito
per fer meus aquests vailets.
És precís que aprofitant-vos,
d'aquest encertat moment
els inspireu males obres
i malèfics pensaments.

(Sense que els diables se n'adonin, apareix Sant MIQUEL, que acabat de parlar es retira silenciosament altra vegada.)

MIQUEL- Mal final per aquests propòsits
perquè els somnis vetllaré.

SATANÀS- Que comenci la vostra obra.
Sigues, Supèrbia, el primer.

SUPÈRBIA- *(Ajupint-se sobre els vallets)*
Dos rabadans de per vida?
Uns homes com no he vist mai
plens de força i valentia...
Altres metes lluny us criden
més que a simples rabadans.

GOLOSIA- Si voleu menjar, fixe-u-vos
que no us ha de costar res.
Allí hi ha un sarró, preneu-lo
que d'un bon pernil és ple.

AVARÍCIA- Si vols ser ric, com a Roma,
no hi ha res com els diners.
Per què no assaltes i robes
i en tindràs cada cop més?

ENVEJA- Que no heu vist a Josep
aquest promès de Maria?
Poca fortuna no té
per simple elecció divina!

PERESA- El jeure és la millor feina,
no vulguis treballar més,
que et fa matinejar massa
i en el llit s'hi està molt bé.

IRA- Rebel·la't d'una vegada
perquè els que criden sempre guanyen
i cridant tothom la balla
que els cridaires són qui manen.

LUXÚRIA- La Isabeló, la pastora,
quina figura no té...!
Poc et duria gaire estona
- ja saps com li caus de bé!
jeure amb aquesta noia i...
ja no cal dir gaire més.

SATANÀS- Crec que la victòria és nostra.

SUPÈRBIA- Sóc jo qui me'ls enduré.

LUXÚRIA- No podran pas resistir-me.

GOLOSIA- Ja podeu dir que els perdré.

ENVEJA- Cauran vençuts per l'enveja.

AVARÍCIA- No hi ha res com els diners.

IRA- S'aixecaran irats com homes.

PERESA- Ja veureu com seran meus.

SATANÀS- Sigui de l'un o de l'altre
la victòria nostra és.

*(Els dimonis es retiren de l'escena, Apareix
Sant MIQUEL.)*

MIQUEL- Sant Miquel és qui us parla,
que els dimonis ja han marxat.
Del que han dit, tingueu confiança,
perquè Déu està amb vosaltres.
Però useu bé la llibertat;
feu honor a qui us l'ha dat.

*(Sant MIQUEL es retira de l'escena. Poc des-
prés, es comencen a desvetllar en
ROVELLÓ, amb molta mandra a sobre.)*

ROVELLÓ- Ai, quina son més pesada! M'he
fet un tip de somniar! Mireu que n'he
somniat de coses! Tu, LLuquet; a que no
endevines què he somniat? Encara dorm...!
Quina gana que tinc! (Badalla) Amb el tall
de pernil que he arribat a somniar!
(Adonant-se del sarró.) Calla! De qui deu
ser aquest sarró? *(S'aixeca, s'hi acosta i
l'olora)* Quina flaire de pa amb pernil! Si en
mengés una miqueta... allò una mica així
que no s'hi conegué... *(Mirant al seu
voltant)* Ningú no em veu... *(Obre el sarró)*
Noi, que és tendre! *(Clava mossegada)*. I
que bo! I quin pa més ben torrat! Vejam,
una mica més tampoc no s'hi coneixerà...
Quin gust!

LLUQUET- *(Estirant-se)* Uuuuaaiii...!

ROVELLÓ- Macatxo, ara es desperta!

*(Goludament, es fica a la boca tot el pernil
i el pa, quedant-li tan plena que no pot ni
parlar. SATANÀS, traient el cap, esclafeix en
una rialla de triomf.)*

LLUQUET- Rovelló! On ets? Per què rius així?

ROVELLÓ- *(Amb la boca plena)* Mmmm.

LLUQUET- He somniat més coses! Fins les
pastores veia més boniques que mai. N'hi
havia per perdre el cap! *(Alçant-se.)* I tu,
Rovelló, que també has dormit?

ROVELLÓ- *(Fent molts gestos amb els braços i e1 cap)* Mmmmmm.

LLUQUET- Què et passa? Que no pots parlar? *(ROVELLÓ amb el cap fa que no repetidament)* Que tens mal de queixal? *(ROVELLÓ fa que sí amb el cap. LLUQUET mirant-se'1 d'aprop)* Si que sembla que se t'ha inflat la galta. I això era el que et feia riure?

(ROVELLÓ mira tot esverat vers el lloc d'on venia la riallada; fa que no amb el cap, En el mateix moment apareix en JEREMIES i se'n va de dret cap al sarró que és seu.)

JEREMIES- A, a... ara esmo,.. morzarem!

(Pren el sarró i s'asseu sota de l'arbre disposant-se a esmorzar. En ROVELLÓ es queda guaitant-lo ben esverat).

LLUQUET- De què t'esveres, ara? Que no el coneixes?

JEREMIES- Ma, ma, m'han ro... ro... robat l'esmorzar!

LLUQUET- Doncs, nosaltres estàvem dormint.

JEREMIES- *(Atansant-se desolat)* No heu vi, vi, vi...

LLUQUET- El vi també t'han pres?

JEREMIES- Vi..., vist nin... ningú?

LLUQUET- Jo, no.

JEREMIES- *(A ROVELLÓ)* I... tu? *(Estupefacció d'en JEREMIES en veure la fila que fa en ROVELLÓ amb la boca plena)* Ca... caram! Qui... quina boca ta, tan ple... plena que tens tu!

LLUQUET- Té mal de queixal.

JEREMIES- Ma... ma..., mal de queixal? Vols dir que, que és ma, mal de que... queixal a..., a, això que tens? *(ROVELLÓ fa que sí amb el cap.)* Ve, Ve... vejам, en... ensenya'm el que... queixal. *(ROVELLÓ fa que no pot ser)* Que, que tens por que ca... ca..., caigui a te, terra el que, que, queixal?

(ROVELLÓ fa que sí) Vo, vols dir que no te... tens por que..., que et caigui u, una cla... clatellada?

LLUQUET- I per què li ha de caure una clatellada?

JEREMIES- Co... com que el que, que té a..., a la bo, boca és el meu esmo, mo... morzar!

ROVELLÓ- *(Fa que no amb el cap, i finalment se'n va darrera un arbre i figura que ho escup)* Jo no he fet res... Mira! *(Obre la boca)*

LLUQUET- *(Amb sorna)* Ja t'ha passat el mal de queixal?

ROVELLÓ- Sí... no ha estat res... Era aquest d'aquí baix que el tinc corcat, saps? Però ja m'ha passat... Si, vaja, gràcies per l'interès.

(Es disposi a marxar, però en JEREMIES l'agafa.)

JEREMIES- Espera't, es... espera't! Tu i jo he, hem de pa, pa, passar comptes, en, en... encara.

ROVELLÓ- Comptes?

JEREMIES- Tu, tu te m'has me, menjat el meu esmo, morzar.

ROVELLÓ- És que em pensava que era meu. Com que també era de pernil i pa, com el teu...

JEREMIES- Així do..., dona'm el teu i, i, i en paus.

ROVELLÓ- El meu què?

JEREMIES- A... aquest esmorzar que, que tens, i... igual al meu.

ROVELLÓ- Ah! Però ara parlava del meu esmorzar de quan era petit; un dia la meva mare també me'n va donar de pa i pernil...

JEREMIES- *(Enfadat)* A... ara me les pa... pa... pagaràs!

LLUQUET- *(Intervenint)* No li facis res, Jeremies. En Rovelló és un bon xicot, si no

fos que és una mica golafre. Perdona'l, home, que a tu no et ve d'aquí i ell ja no hi tornarà més. *(A en ROVELLÓ)* Eh que te'n penedeixes, Rovelló?

ROVELLÓ- Sí... *(Somicant)* Jo no ho volia fer, però quan he sentit aquella olor...

JEREMIES- I, i... i que no hi to, tornem més, eh?

ROVELLÓ- No tinguis por. *(A part)* LLàstima que l'he hagut de llençar a mig mastegar!

(Apareix SATANÀS, i sense que el vegi en ROVELLÓ)

JEREMIES- El di..., di...

ROVELLÓ- Sí, també t'he pres el dinar de demà, potser?

JEREMIES- El di..., dimoni!!!

(En JEREMIES fuig. En LLUQUET no vol i en ROVELLÓ no podrà córrer ni moure's d'on és.)

LLUQUET- No fugim!

ROVELLÓ- Ai, jo no puc fugir i no per falta de ganes! M'he quedat clavat i no puc córrer. *(Somica i queda mut de por mentre avança SATANÀS).*

SATANÀS- *(S'atansa a LLUQUET, com admirant-lo)* La teva valentia és admirable.

LLUQUET- *(Apartant-se)* No m'alabis que no m'agrada el sabó.

SATANÀS- Doncs ets un desagrait, perquè avui venia amb molt bones intencions.

LLUQUET- Tu, bones intencions?

SATANÀS- Sí. El teu coratge m'encanta i m'admira. Tu ets un home, un veritable home.

LLUQUET- Oh! Ja ho sé que no sóc dona!

SATANÀS- No pot ser que et resignis a ser un senzill rabadà. Si m'escoltessis, gràcies a les teves condicions i qualitats, series el més poderós de tots els homes

LLUQUET- Ja estic bé com estic.

SATANÀS- No saps el que et vull dir. El món seria teu perquè iries d'una banda a l'altra més de pressa que el vent, apareixent i desapareixent quan volguessis.

LLUQUET- *(Amb mofa)* I tot això, quan val?

SATANÀS- Només faries el que et digués. La teva feina seria molt poca. Tan sols caldria que donessis a entendre als pastors i tota aquesta gent amb la que et fas, que tot això que es diu del Messies no són res més que falòrnies i contes de la vora del foc.

LLUQUET- És tot en va.

SATANÀS- Pensa-t'hi.

LLUQUET- Dic no i és que no.

SATANÀS- Doncs, si no vols de grat, per força.

LLUQUET- M'amenaces?

SATANÀS- Ara veuràs. *(Cridant)* Aquí, LLucifer! Aquí fúries de l'Infern!

(Surt Sant MIQUEL.)

MIQUEL- Ja has cridat prou.

SATANÀS- Maleit sia.

MIQUEL- No acudiran a ta veu;
perquè avui es un gran dia
del que els segles daran fe.
Ves-te'n, Satanàs, i amaga't,
que avui baixa Gabriel
per anunciar la gran nova:
que el misteri s'ha acomplert.
Ofega la teva ràbia
i amagueu-vos tu i els teus
entremig de les tenebres
en el fons del vostre infern.

(Mutació)

QUADRE QUART:
(Bosc tenebrós IV)

LLUCIFER- No ha passat ningú encara...
(*Continua mirant*) Però, calla! Algú arriba! Vigilem.

(*S'amaga. Entra SATANÀS disfressat, tot encorbat, i sostenint-se amb un bastó.*)

SATANÀS- (*Fingint la veu de vell*) Quin camí tan pesat per mi, jo que sóc tan vell et...

(*Surt LLUCIFER dels seu amagatall.*)

LLUCIFER- Qui ronda per aquí? Qui sou vós?

SATANÀS- (*Fingint*) Sóc un pobre vellet que vaig pel món captant.

LLUCIFER- (*Amb menyspreu*) No són vells el que busco sinó dos maleïts rabadans. No els haurieu pas vist?

SATANÀS- (*Posant-se dret i traient-se la caputxa per a donar-se a conèixer, amb mofa*) Ha, ha, ha! No m'havies conegut, eh?

LLUCIFER- Ho reconec.

SATANÀS- Doncs, si he pogut enganyar-te a tu, que ets tan maliciós i astut, aquesta vegada segur que aquells maleïts vaillets no em coneixeran. Cauran al parany; no et sembla, LLucifer?

LLUCIFER- I tant. Poc se'n podran pas escapar.

SATANÀS- Però, pel que veig, no han vingut encara, eh?

LLUCIFER- No poden trigar. Aquest matí, sé que han de venir a fer llenya en aquest bosc mateix.

ROVELLÓ- (*Des de dins, cridant*) LLuqueet! On eets???

LLUCIFER- Calla! Són els vaillets! Amaguem-nos!

SATANÀS- Res d'amagar-nos! Tu i jo figurarem dos pastors avars que acabem d'enterrar un tresor aquí (*ho assenyala*) i ja veuràs com els farem caure per ambició.

(*Entra en ROVELLÓ, distret, tot cridant.*)

ROVELLÓ- LLuqueeeeet! Però, on diable s'ha ficat aquest dimoni de xicot!

LLUCIFER- Caram! Ja ens ha anomenat dues vegades!

ROVELLÓ- (*Adonant-se dels dos personatges*) Calla; aquests m'ho diran... Escolteu... (*Va per preguntar als dimonis, però veient que estan d'esquena, ajupits misteriosament, parlant baixet, la tafaneria el pica i es posa a xafardejar*) Però, què dimoni hi fan aquí ajupits aquest parell!

SATANÀS- (*Fingint, a LLUCIFER*) Veus, fill meu? Aquí hi estaran ben enterrades les cinc mil monedes d'or, però que no les toquis fins el dia de la meva mort.

ROVELLÓ- (*A part*) Ostres! Cinc mil monedes d'or, diu?

SATANÀS- Que mai no se t'escapi de dir-ho a ningú, que tenim tant d'or enterrat.

LLUCIFER- No tingueu por. Ningú ho sabrà.

ROVELLÓ- (*Amagant-se*) Renoi! Cinc mil monedes d'or es tota una fortuna!

SATANÀS- (*A part, a LLUCIFER*) Em sembla que picarà l'ham. (*Alt*) Anem, anem, que es fa tard i jo, com que sóc tan vell, em costa molt de caminar.

(*Se'n van, però en realitat es queden amagats.*)

ROVELLÓ- (*Sortint del seu amagatall*) Manoi, quina ocasió! Això només passa un cop a la vida! (*ROVELLÓ va cap a l'indret on suposa amagat el tresor*) Res no em costaria de fer-me ben ric... Només cal ajupir-se... Però, no, no! No juguem. Aquests diners tenen amo, i això seria robar-los. Ara que..., robar-los, robar-los, no ho sé. De moment només seria desenterrar-los, i això més aviat estaria bé; perquè, què hi han

de fer aquí enterrats? Diferent que fossin morts! Quina pila deuen ser cinc mil monedes... Cinc mil! Oh, i estic ben sol... Ni fet exprés! I mira que n'hi deu haver de pernil, aquí, amb tanta moneda! *(Va mirant pertot arreu per por que no vingui algú)* Vejam... Em sembla que és aquí que han dit que eren enterrades. Ningú no em veu... A la una, a les dues, aaaa les tres!

(En ROVELLÓ clava la destrat allà on senyalaven els dimonis que hi havia el tresor, i li queda tan fortament clavada, que no la pot arrencar.)

SATANÀS- Clavada et quedí!

ROVELLÓ- *(Forcejant)* Noi, que forta l'he clavada! Vejam si ara no la podré arrancar! *(Forcejant)* Oooooouup! I ara! No puc! I quina escalfor que sento als peus... Ai, la mare... Això em comença a fer por. Ai, ai, ai, que la terra es mou! Tot tremola! Això es art del dimoni! *(Cridant horroritzat)* Lluqueeeeeet!!

(Es produeix un terratrèmol.)

SATANÀS- A l'infern! *(SATANÀS i LLUCIFER agafen en ROVELLÓ i se l'enduen)*

ROVELLÓ- Auxili! Correu. Salveu-me! Que se m'emporten, Lluqueeeet!

(Surten d'escena. Per la banda oposada, entra en LLUQUET corrent.)

LLUQUET- Rovelló! On ets! On t'has ficat?! Rovelló! *(Torna a entrar SATANÀS amb alguns dimonis.)*

SATANÀS- Ara és la nostra! Va! A l'infern tu també!

(Agafen en LLUQUET per les cames i l'arrastren fora de l'escenari.)

LLUQUET- *(Pernejant)* Ja m'ho pensava, ja, que no passaria l'any sense que ens la juguéssiu. Bèsties!

(Mutació)

QUADRE CINQUÈ: (Les calderes d'en Pere Botero)

(Tot va de foc i de flames. Tot és vermell i terrible. A davant de tot hi ha una gran caldera, sota la qual, els dimonis hi estan atiant un foc arborador, i a dins s'hi ha ficat ja Sant MIQUEL, amagat, perquè en surti en el moment indicat. En alçar-se el teló, tots els dimonis feinegen, excepte els qui estan custodiant en LLUQUET i en ROVELLÓ, que des d'un racó de l'escenari contempnen esgarrifats el batibull de l'escena. Els dimonis es troben cantant, mentre treballen, la cançó que entonaren al primer quadre.)

SATANÀS- No bull encara, aquest oli maleït?

LLUQUET- Aviat estarà.

SATANÀS- Ja ho tens entès, eh? Tan bon punt bulli, a la caldera tot seguit.

ROVELLÓ- Que no el sents, Lluquet?

LLUQUET- Prou que el sento, però no els anirà tan bé com es pensen.

SATANÀS- Què estàs dient, miserable? Per què ho dius, que no ens sortirà bé?

LLUQUET- Perquè a tot arreu, abans de tirar-los a l'oli bullent, els enfarinen, i vosaltres veig que us en descuideu.

SATANÀS- *(A LLUCIFER)* Doneu pressa al foc, que li vull ensenyar si surt bé o no.

ROVELLÓ- No cal que doni pressa, no; que jo massa que m'ho penso que els sortirà bé. Com vols que no sigui així tenint aquest joc d'olles tan ben instal·lades?

SATANÀS- Això no són olles!!

ROVELLÓ- Ah, no? Doncs, què són?

SATANÀS- *(Amb veu terrible)* Són les calderes d'en Pere Botero!

ROVELLÓ- Què diu ara! Les calderes d'en Pere Botero? Ai, pobres de nosaltres. Tanta por que em feien quan era petit i me'n

parlaven, i pensar que ara m'hi faran prendre un bany!

SATANÀS- *(A LLUCIFER)* Apa, enllestiu, que tinc ganes de sentir-los gemegar.

ROVELLÓ- Home, si només és per això, ja li gemegaré tant com vulgui, ara mateix!

SATANÀS- Més aviat del que tu et penses, gemegaràs. No sentiu?

(Tot de sobte se sent un fort i perllongat esbufec, com de caldera de vapor: Pffffiu, acompanyat d'un so d'aigua bullent.)

ROVELLÓ- Ara sí que estem fregits!

LLUQUET- Això va de debò.

LLUCIFER- *(A SATANÀS)* L'oli ja bull!

SATANÀS- Molt bé. Vejam, que tot estigui a punt.

(Va a examinar la caldera.)

ROVELLÓ- I quin fum! Com pica en el nas, eh?

LLUQUET- Més ens picarà l'oli bullent.

SATANÀS- *(Que ja ha acabat d'examinar l'oli. A LLUCIFER)* Agafeu-me vosaltres aquest *(per en ROVELLÓ)* que jo em cuidaré del més perillós.
(LLUCIFER i un dimoni agafen ROVELLÓ, a estiragassades, mentre SATANÀS, amb un altre dimoni, agafen en LLUQUET.)

LLUCIFER- *(A ROVELLÓ)* Cap a la caldera de seguida!

ROVELLÓ- No m'estireu tant, que m'arrugueu la roba!

LLUCIFER- Prou contemplacions.

ROVELLÓ- I obriu la finestra, que aquest fum se'm fica al nas!

(LLUCIFER i el seu ajudant alcen en ROVELLÓ. SATANÀS es prepara per fer el mateix amb en LLUQUET.)

SATANÀS- *(A LLUQUET)* I ara tu, miserable.

LLUQUET- No us sortireu amb la vostra.

SATANÀS- Ara ho veuràs.

(Prenen i aixequen en LLUQUET. En ROVELLÓ ja el tenen alçat a la vora mateix de la caldera, de cara al públic.)

SATANÀS- Tot esta a punt per aquest primer? Doncs a la una...

ROVELLÓ- Espereu-vos. *(Enlairat com està, de cara al públic, comença a fer ganyotes, com aquell que sent venir un esternut)* Maleït fum! *(Continua fent ganyotes fins que esclata sorollosament)* Atxeeem !!!

LLUQUET- *(Amb claredat)* Jesús!

(En el moment que en LLUQUET diu "Jesús", els dimonis deixen lliures els dos presoners, obligats com es veuen ells de fer un moviment general, com un salt, quedant encarcerats i immòbils en les més diverses actituds. SATANÀS resta a terra, furiós.)

SATANÀS- Maledicció!!

ROVELLÓ- I ara què els agafa?

LLUQUET- Per un esternut s'espanten així?

SATANÀS- *(De cara a terra.)* Miserable! Com goses profanar el foc de l'Infern amb aquest nom tan avorrit!

LLUQUET- Ara ho entenc! És el nom de Jesús que els constipa!

ROVELLÓ- No, home: el que em constipa és el fum que se'm va al nas: ho veus... *(Unes quantes ganyotes i esclata altre cop)* Atxeeem !!!

LLUQUET- Jesús!

(Altre cop moviment general.)

SATANÀS- Quina ràbia! *(A LLUCIFER)* Si crida aquest nom per tercera vegada aquí dins, estem perduts! Abans, però, el meu poder ha de triomfar! *(Cridant)* Que rebenti la caldera i caigui tot l'oli bullent al damunt d'aquests vaillets maleïts!

ROVELLÓ- Ai, ai, que me'n ve un altre...

SATANÀS- Poders infernals, ajudeu-me! Que rebenti la caldera en mil bocins! A la una, a les dues, a les...

ROVELLÓ- Atxem !!

LLUQUET- Jesús!

(Es produeix una forta explosió. De dins la caldera surt Sant MIQUEL. Augmenta la claror de l'escena. Els dimonis queden tots ajupits i ajegassats com per art d'encantament. SATANÀS queda vençut cap a terra. En LLUQUET i en ROVELLÓ s'agenollen davant l'àngel.)

MIQUEL- Altre cop el Cel triomfa
del teu engany, Satanàs;
i, fins entre les tenebres
has de veure't derrotat,
proclamant amb la desfeta
que cap poder pot lluitar
contra la força invencible
del Poder Celestial!

(Mutació)

QUADRE SISÈ: (Bosc tenebrós V)

(GETSÉ, ISABELÓ, després LLUQUET i SATANÀS. Finalment tots els pastors.)

GETSÉ- És inútil tota esperança!

ISABELÓ- Aviat arribarà en Lluquet. Ell assegura que no has de tenir por de res.

GETSÉ- En Lluquet és jove i tot ho veu de bon color.

ISABELÓ- Però en Jepó diu que és molt eixerit...

(LLUQUET, des de dins)

LLUQUET- Passa petita! Ei, Blanqueta!
Espereu-vos aquí, quietes, quietes...
ISABELÓ- Pare! En Lluquet! Està guardant els xais!

(Entra en LLUQUET)

LLUQUET- Bon dia! Ja veieu: els xais estan esverats. Molt em sembla que hi deu haver algun llangardaix de cua vermella a la vora.

ISABELÓ- T'esperàvem, Lluquet!

GETSÉ- Avui és el terme i l'hora s'acosta. Què cal fer?

LLUQUET- És molt senzill. Vinga aquesta gorra. *(Li treu la gorra i se la posa ell)*. Ara, teniu la barretina. *(ISABELÓ els ajuda a disfressar-se)*. Ara, la samarra vostra per la meva. Ara... *(butxaquejant)*. Amb aquesta barba de llana blanca, em faig una barba com la vostra. Eh, m'hi assemblo?

GETSÉ- Déu t'hi ajudi!

LLUQUET- I ara, ajagueu-vos allà, de bocaterrosa, que no se us vegi la cara i sols el vestit; i feu com qui dorm. Isabeló, queda't aquí per rebre la visita i quan et demani pel teu pare, em véns a buscar a mi. Entesos?

ISABELÓ- D'acord, Lluquet.

(Ho fan de la manera establerta i LLUQUET surt fora de l'escenari. Al cap de molt poc, per la banda oposada entra SATANÀS. S'adona de GETSÉ, que disfressat de LLUQUET, fa el dormit).

SATANÀS- Fer tot arreu m'haig de trobar amb aquest maleït Lluquet! *(Estenent les dues mans al damunt i amb solemnitat)* Pel que poguessis destorbar-me, mano que dormis ben fort fins que hagi passat el migdia. *(Abaixant les mans)*. Així no ni ha perill que avisi l'Àngel. (Anant cap a Isabeló). Qui ets tu?

ISABELÓ- Sóc la filla de Getsé.

SATANÀS- A ell buscava. On és?

ISABELÓ- Si voleu l'avisaré.

SATANÀS- Sí, crida'l, que l'haig de veure.

ISABELÓ- Qui el demana?

que el foc ja està esperant.

SATANÀS- Digueu-li que aquell seu amic
que va matar-li el llop, ara fa un any.

ISABELÓ- Ara hi vaig.

(Surt de l'escena i tot seguit entra LLUQUET).

LLUQUET- *(Estrafent la veu)* Tan tranquil que
dormia i em veniu a despertar.

SATANÀS- Suposo que em reconeixes.

LLUQUET- *(Mirant-se'l de cap a peus)*

No recordo be, vejам:
la cara m'és coneguda..
A veure: aquests ulls... el nas...

SATANÀS- Te'n vas recordant?

LLUQUET- No encara.

Espereu-vos; ai, caram!
Jo diria que us conec
i tanmateix...

SATANÀS- Acabem ja!

Que l'hora del terme avança
i se'm podria escapar.

LLUQUET- El terme?

SATANÀS- Sí, home, el terme
d'aquell deute de fa un any!

LLUQUET- Un deute...? Doncs, no recordo,
perquè jo pago al comptat.

SATANÀS- No eres pas tan romancer
el dia que et vaig portar
la pell del llop que es menjava
el bestiar del teu ramat.

LLUQUET *(De tant en tant va mirant el curs
del sol per saber si ja es l'hora del terme.)*

Ah, sí! Ja vaig recordant!
Sí, sí; vas fer una bona obra,
perquè, noi, era un fracàs!
Cada dia, nyam, a terra',
una ovella a can pistracs!

SATANÀS- Doncs, ara vinc...

LLUQUET- Ja ho suposo.
Ara deus venir a cobrar.

SATANÀS- Vinc a buscar la teva ànima

LLUQUET- ¿És foc de carbó d'alzina,
de gas o electricitat?

SATANÀS- És del que em dóna la gana!,
que la mosca em puja al nas!.

LLUQUET- Jo ho deia perquè a vegades,
carall!, podríem tractar.
Si gastes carbó d'alzina,
jo en tinc un bosc bastant gran
que te'l puc donar barat.

SATANÀS- No vinc avui per comprar,
sinó per arrossegar-te
a dins del foc infernal.

LLUQUET- *(A part)* Ara es el punt de migdia;
d'aquí a mig minut, ja està.
(Alt) Està molt bé, no m'hi oposo
però m'has de precisar
a qui busques, perquè encara
el meu nom no has pronunciat.

SATANÀS- Et busco a tu i prou pampelines.

LLUQUET- Falta el nom, per acabar.

SATANÀS- A tu, Getsé, es qui cerco.

LLUQUET- Getsé? Doncs, noi, vas errat.
Jo no sóc Getsé, ni ganes,
ni ho seré, ni mai ho he estat.
Mira, veus aquesta barba? *(Se la treu)*
és llana, m'entens?

SATANÀS- És clar!
És en Lluquet! Miserable!

LLUQUET- Aneu amb compte amb insultar.

SATANÀS- No hi fa res; en Getsé devia
haver-se aquí presentat.

LLUQUET- Tu li n'has privat.

SATANÀS- Jo? Mentida!

LLUQUET- Tingues més urbanitat.
Li has manat que dormís fondo,
i així és molt natural
que no acudís a la cita,
si a dormir l'has obligat.
Vols una mica de til.la?

SATANÀS- *(Mirant-lo)*

Era en Getsé! LLamp de llamps!

LLUQUET- Res, noi, ha estat una planxa que a tothom li pot passar.

SATANÀS- Maledicció, quina ratxa!
Altres cop així burlat! (*Surt corrent*)

LLUQUET- Isabeló, vine corrents!

ISABELÓ- Què ha passat? I el pare, on és?

LLUQUET- Dormint com un sant. (*El senyala*).

ISABELÓ- I el dimoni?

LLUQUET- Ha marxat traient foc pels queixals!

ISABELÓ- Despertem el pare. (*S'hi acosta*).
Pare, pare! En LLuquet se n'ha sortit!

GETSÉ- On sóc? No estic pas a la caldera, encara.

ISABELÓ- Ja esta tot arreglat, pare.

GETSÉ- De cert? No m'enganyeu?

LLUQUET- A ell sí que l'hem enganyat.

GETSÉ- Oh! Gràcies a Déu! S'ha acabat el malson.

ISABELÓ- I en LLuquet? Que no es mereix les gràcies?

GETSÉ- Vine als meus braços!

LLUQUET- De bona gana, Getsé.

QUADRE SETÈ: (Bosc nevat)

(Intervenen els pastors -MARTA, ISABELÓ, JEPÓ, ANAM, JOANOI, JEREMIES, GETSÉ, LLUQUET, ROVELLÓ, i d'altres si fa ei cas-, i més tard, LLUCIFER i SANT GABRIEL. Els pastors es troben a l'entorn d'una olla que va bullint al foc. És vespre: poca llum)

LLUQUET- (A ISABELÓ) Vols la meva samarra, Isabeló?

ISABELÓ- Per què, LLuquet?

LLUQUET- Perquè estàs més enfredorida que un pardal glaçat!

ISABELÓ- No, que et refredaries tu.

ROVELLÓ- Triguen molt les sopes a estar a punt!

MARTA- (*Alçant la tapadora de l'olla*) Ara comencen a bullir. Llàstima que ens les haurem de menjar sense sal, perquè me l'he descuidada a casa.

JEREMIES- I mi, mira que, que... que n'hi ha de, de neu!

JEPÓ- Si això dura gaire, no podrem portar a pasturar els ramats en molts dies.

ROVELLÓ- Parlant de ramats... Escolta, LLuquet. Quan siguis pastor, em voldràs llogar de rabadà?

LLUQUET- No, que ens portaries massa "gasto"; tens massa gana!

ROVELLÓ- Et prometo no tenir-ne, si em vols.

LLUQUET- Així sí, però no val a rondinar, eh...?

ROVELLÓ- No tinguis por, faré bon dat.

(Apareix LLUCIFER vestit de pobre.)

LLUCIFER- Pastorets, bons germanets! Em voldríeu convidar a un plat de sopes, que fa dos dies que no he tastat res de calent?

JEPÓ- Faltaria més, bon home. Seieu aquí, i espereu que bullin.

LLUQUET- D'on sou?

LLUCIFER- Sóc de molt enllà; de darrera d'aquestes muntanyes.

LLUQUET- I on aneu?

LLUCIFER- Vaig a Betlem, però com que sóc tan pobre no he pogut emportar-me ni un bocí de pa, pel camí. Sols porto un

paquetet de sal. (*Allargant-lo a ROVELLÓ*)
Si voleu, la podeu tirar a la sopa.

MARTA- Ben bé que vindrà, perquè no en tenia gota. Gràcies.

ROVELLÓ- (*Després d'ensumar el paquetet.*)
Atxem! Noi, que pica això!

LLUCIFER- És que és sal de molt bona mena.

MARTA- (*Prenent el paquetet a en ROVELLÓ i tirant sal a la sopa.*) Ai, mare, quina sal més menuda. Sembla pols.

LLUCIFER- És que és de classe fina.

ROVELLÓ- (*Asseient-se.*) Quina son que em ve... Tanta gana que tenia i ara tinc més son que res... (*S'adorm*)

MARTA- Au, nois, pareu els plats.

(*Tots allarguen els plats. MARTA els serveix sopa i tots es posen a menjar.*)

MARTA- (*A ROVELLÓ*) I tu, tanta gana que tenies!

ROVELLÓ- Tinc son!

LLUCIFER- (*Tastant-la*) Bona sopa!

LLUQUET- Vós la trobeu bona? Doncs, jo diria que té un gust tot estrany. Eh que sí, Isabeló, que té mal gust aquesta sopa? Jo no en vull pas menjar.

ISABELÓ- Calla, que la Marta s'enfadarà!

MARTA- Sí que té mal gust...

JEREMIE5- Exxxx! (*Escopint la sopa*) Qui, quin ma... mal gust que, que té!

JEPÓ- De què deu venir això?

ANAM- Jo no en vull més.

JOANOI- Jo tampoc.

LLUQUET- (*A ISABELÓ*) Que t'adorms, noia?

GETSÉ- I això que avui no s'ha llevat molt de matí.

ISABELÓ- No sé... Tinc una son...

LLUCIFER- (*A part*) Ja comença a fer l'efecte.

JEPÓ- Ja em cridareu, eh, perquè em vénen ganes de clapar una mica.

GETSÉ- Jo també em sento molt endormiscat.

LLUQUET- (*Mirant LLUCIFER amb desconfiança*) I si fos la sal que ens ha donat aquest personatge? (*A LLUCIFER*) D'on l'heu tret aquesta sal?

LLUCIFER- És de collita pròpia, molt bona.

LLUQUET- Sí, de tan bona que no he pogut menjar ni una sola cullerada de sopa.

LLUCIFER- Mal fet. Al cap d'unes quantes cullerades ja l'hauries trobat bona.

JOANOI- Vaja, bona nit, que jo també tinc ganes de dormir.

LLUQUET- Doncs, jo no m'adormo pas. I això deu ser perquè no he menjat sopa. M'ensumo que tot plegat és cosa del dimoni.

JEREMIES- Jo ta, ta, tampoc. Has vi, vist com l'he es, es... escopida to, tota?

(*Tots s'han anat adormint, menys LLUQUET i JEREMIES.*)

LLUCIFER- (*A part*) Amb aquests m'ha fallat.

(*LLUCIFER fa com qui dorm. A poc a poc, canvia el cel i augmenta la claror.*)

LLUQUET- Guaita, Jeremies. O jo somio, o diria que es fa de matí... Això sí que es una cosa mai vista. Tot just comença la nit, i ja sembla dia.

JEREMIES- Sí que és u, una co, cosa ben ra... rara.

(*Canten ocells.*)

LLUQUET- I, no sents els ocells?

JEREMIES- I., i tant que, que els se, se, sento.

LLUCIFER- *(A part)* Què deu passar? De veritat que es una cosa ben estranya.

LLUQUET- Va, cridem els companys perquè vegin aquesta meravella.

LLUCIFER- Deixeu-los estar. No crec que es despertí ningú fins demà.

LLUQUET- Companys! Isabeló! Getsé! Desperteu-vos!

(Se senten músiques.)

JEREMIES- Mu, mu... música! Se, sents?

(Els pastors es van deixondint.)

LLUCIFER- *(A part)* Això és obra del Cel! Oh, i es desperten com si la meva pols de Moltdormir no servis per a res.

GETSÉ- Quin benestar! No fa gens de fred!

LLUCIFER- Maledicció! Tot el meu treball per terra!

(La música i el cant dels ocells creix, i apareix Sant GABRIEL.)

LLUCIFER- Confusió!

(Desapareix LLUCIFER de l'escenari.)

GABRIEL- La naixença celebrem
del Jesuset benvingut,
i amb nostre cor commogut
l'adorarem a Betlem.
Per la nostra salvació
ha nascut a l'establia.
Glòria a l'infant de Maria,
Fill de Nostre Senyor.

(Es retira l'Àngel.)

JEPÓ- Heu sentit?

ANAM- Encara tremolo.

LLUQUET- El cor em bot d'alegria.

CANÇÓ DEL RABADÀ:

PASTORS- *(Decidits)*
A Betlem me'n vull anar.
(A ROVELLÓ)
Vols venir, tu, rabadà?

ROVELLÓ Vull esmorzar!

PASTORS- A Betlem ja esmorzarem
i a Jesús adorarem.

ROVELLÓ- Hi ha massa neu!

PASTORS- La neu que pel camí hi ha
la calor ja la fondrà.

ROVELLÓ- Oh, i la que fa!

PASTORS- Tu les teies encendràs
i el camí il·luminaràs.

ROVELLÓ- No caldrà pas!

PASTORS- És veritat, que ara ja és clar!
Però de mentres es fa tard.
A Betlem hem d'anar!

(I, efectivament, se n'hi van, tot prenent en ROVELLÓ que es feia esperar.)

(Mutació)

QUADRE VUITÈ: (Establia)

(Apareix el Portal de Betlem amb Josep, Maria, Jesús i els àngels.)

EL DESEMBRE CONGELAT:

ÀNGELS- El desembre congelat
confús se retira;
abril de flors coronat
tot el món admira.
Quan en un jardí d'amor
neix una divina flor
d'una rosa bella
fecunda i poncella.

(Entren en escena els pastors.)

ÀNGELS- *(Als pastors)*
Amb gran joia i amor

PERSONATGES:

celebrem el dia,
en què el diví Senyor
neix amb alegria.
Si no teniu més tresor
oferiu-li el vostre cor,
tota la finesa
dels pastors despresa.

LLUQUET –

ROVELLÓ-

(El dia de Reis o si es creu oportú, apareixen els tres Reis d'Orient per darrera del públic, passen pel passadís central fins arribar a l'escenari, mentre els Àngels canten...)

SATANÀS-

LLUCIFER-

ÀNGELS- Ara arriben els tres Reis
amb gran alegria
adorant el Rei del Cel,
en una establia.
Li ofereixen tres presents
com són or, mirra i encens
a la Mare pia,
la Verge Maria.

JEREMIES-

GETSÉ-

MIQUEL-

(Els tres Reis ofereixen, doncs, els seus tres presents, posant-se després a banda i banda del naixement. Tot seguit, els pastors també passen a adorar el nen Jesús i li ofereixen del poc que tenen: mel, pells, llenya... A continuació, com els Reis, es van repartint a ambdós costats del Portal.)

ISABELÓ-

SUPÈRBIA-

AVARÍCIA-

MARIA- Mercès per participar
d'aquesta nostra alegria.

IRA-

JOSEP- Jo també us vull regraciar
per fer tan vostre aquest dia.

GOLOSIA-

PASTORS- Visca, visca el Jesuset!
Visca l'Infant de Maria!!

ENVEJA-

JOSEP- Gràcies. Visca els pastorets!

TELÓ

LUXÚRIA-

PERESA-

JOANOI-

ANAM-

MARTA-

JEPÓ-

MARIA-

JOSEP-

GABRIEL-

DIMONIS-

ÀNGELS-

PASTORS-

TRES REIS-

Adaptació de:

“Els pastorets”

de Josep Mª Folch i Torres

*amb la cançó, també adaptada,
de Mn. Fortunet (dels de Figueres)
per al cor de dimonis.*